

MISCEL·LÀNIA D'EXHIBICIONS D'AERÒSTATS A BARCELONA A MEITAT DEL SEGLE XIX

El 10 de setembre de 1847, la premsa de l'època de Barcelona anunciava el vol d'un globus tripulat pel francès Arban, la segona vegada que es veuria a la ciutat un vol tripulat, la qual cosa el feia realment interessant. El vol sortiria de la plaça de braus el diumenge 12, després que la banda del cos d'artilleria interpretés certes peces i de l'espectacle eqüestre del Sr. Belling.

El diumenge 12 del mateix any, després d'inflar el globus, mentre l'orquestra tocava, l'aeròstat s'aixecà i, arrossegat per unes cordes, féu la volta a la plaça llençant flors, bombons i versos. Poc abans de les cinc de la tarda el globus s'envolava fins quasi ser imperceptible des de la plaça. Cap a les 7 de la tarda aterrà en un camp de blat proper a la població de Sant Andreu del Palomar. Quina fou la sorpresa d'Arban quan un grapat de persones s'aproparen a la cistella amb males intencions. La intervenció d'Eduald Munner i les autoritats municipals arreglà la situació. Sembla que en aquesta ocasió el globus pujà a 4.000 peus.

Davant la petició d'algunes famílies tornà a volar el diumenge següent, aquest cop acompanyat d'Eduald Munner, partint de la plaça de braus a les 5 de la tarda i aterrant cinquanta minuts més tard a Vall Hebron,

1849 Arban tornava a Barcelona el 6 d'Octubre diumenge, tal com estava previst, després d'inflar el globus a la plaça de braus, s'envolava Arban, però en resultar un dia ventós va decidir deixar la seva muller a terra. Un cop envolat, el vent l'impulsà cap al mar i mai més se'l va tornar a veure.

27 de gener de 1850, el Sr. Grellon, amb un globus d'aire calent, com els dels germans Montgolfier, realitzà un vol sortint de la plaça de braus a les quatre de la tarda, penjat d'un trapezi que hi havia sota la campana del globus i realitzant diferents exercicis, fins que l'aeròstat, que en pocs minuts anà perdent alçada, va caure suaument sobre la mar davant de Montjuic; fou salvat per un vaixell proper i portat al port de la ciutat.

Grellon repetí l'espectacle el 18 de febrer, dia que, després de volar durant 6 o 8 minuts fent exercicis en el trapezi, va aterrar suaument a tocar la Ciutadella.

El 27 d'octubre 1850 l'italià Francesc Orlandi s'envolava a les quatre de la tarda de la plaça de braus amb el seu globus, amb cistella. El vent el porta a Vallvidrera, quedà voltat de boira, ascendí fins a posar-se sobre de núvols. El vent canvià de direcció i, en no voler pujar més, va obrir la vàlvula i l'aparell va anar descendint fins a caure al mar, a unes dues milles de la costa a l'alçada de Barcelona. El pilot de 68 anys, restà agafat a unes cordes del globus durant quatre hores fins que el corrent el portà a la platja a l'alçada de Badalona. Eren les 22 hores quan arribà a la platja.

El 6 de gener de 1855 per trobar gran part de la població de Barcelona al passeig de Gràcia per gaudir del vol del Sr. Buisley, inflà el globus en el gasòmetre de Gràcia, portat al punt de partida, d'on s'envolà s'enfilà quasi verticalment i derivant cap a Sant Pere Màrtir. A mesura que pujava el vent el començà a portar cap a la mar, mantenint el seu ascens. Al voler aturar l'ascensió, va tirar de la corda que obre la vàlvula per lliurar

gas i anar baixant, però la corda estava travada. Demanava una reacció i l'aeronauta s'enfilà per les cordes que volten el globus. Amb un ganivet, feu uns forats per perdre gas. S'aturà l'ascens i començà el descens que el portà fins a la mar, d'on fou rescatat perdent el globus. No torna a volar.

El 27 d'abril 1862, a la plaça de braus hi havia un espectacle de circ que acabava amb l'envol del globus "El Monstruo", pilotat pel jove de 10 o 12 anys Joan Menis Iriarte "El Mallorquín", nat a Granada (el primer aeronauta espanyol) i s'envolà en el trapezi penjat del globus, realitzant exercicis gimnàstics. El globus derivà cap a la mar i, l'aeronau s'encengué i el jove acabà penjant d'una corda sota la campana; anava de nou cap al centre de la ciutat fins que va quedar frenat al terrat de la casa N° 8 del carrer Petrixol. El noi penjant de la corda cremant-se les mans, a l'alçada d'un quart pis, es deixà anar i caigué al pati de la casa on fou atès i enviat a l'hospital, on es recuperà de les ferides.